

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/261/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615214672
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615214672.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Daniely Maštalírovej v právnej veci žalobcu WHITEWINE, s. r. o. Bratislava, Púchovská 6, IČO:46 868 810, zastúpeného splnomocneným zástupcom V. N. M., X., bytom C. XX, H. proti žalovanej 1/ D. I. - U. s miestom podnikania W., F. XXX/XX, IČO:32 600 470, žalovanému 2/ Z. I. s miestom podnikania W., F. XXX/XX, IČO:41 744 128, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Brázdil & Brázdilová so sídlom Trhová ul. č. Zvolen, o zaplatenie 4.045,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30.júna 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/228/2015-413 zo dňa 30.júna 2016 v napadnutej časti výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur zrušuje a v tejto časti mu vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti o zaplatenie 1.962,30 eur žalobu voči žalovanej 1/ zamietol. Voči žalovanému 2/ žalobu vo výške 4.045,50 eur zamietol a rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté osobitným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 7.10.2015, doručenu súdu dňa 12.10.2015 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.045,50 eur, s tým, že žalovaný 1/, resp. žalovaný 2/ pre svoju činnosť dlhodobo využívajú na parkovanie a podnikateľskú činnosť pozemok parc. č. XXXX/X, ktorý patrí spoločnosti WHITEWINE, s. r. o. ako aj prístupovú cestu k svojim nehnuteľnostiam za využívanie pozemku parc. č. XXXX/X žalovaný doposiaľ nezaplatil žiadnu úhradu. Uviedol, že so žalovaným 1/ viedol súdny spor predchádzajúci majiteľ nehnuteľnosti spoločnosť REDWINE, s. r. o., ktorý neuspel, nakoľko Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 41Cob/138/2012 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012, proti ktorým podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3M Obdo 4/2013 zo dňa 30.3.2015 mimoriadne dovolanie odmietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy dovolacieho konania vo výške 191,--eur. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že i napriek vyššie uvedeným relevantným skutočnostiam vtedajší vlastník, t. j. spoločnosť REDWINE, s. r. o., súdny spor prehral, aj keď bolo preukázané že i napriek tvrdeniam žalovanej 1/, že nevyužíva prístupovú cestu ani nehnuteľnosť, bol vtedajšiemu vlastníkovi zaslaný list od právneho zástupcu žalovanej 1/ na ponuku zriadenia vecného bremena v prospech jeho klientky. Dňa 30.7.2015 podal žalovaný 2/ trestné oznámenie na OO PZ Lučenec, že „páchateľ mu znemožnil, aby sa dostal k budovám skladu, ktoré má v W. na ulici I. č. XX, a to tak, že na prístupovú cestu odstavil špeciálne vozidlo V. EČ P.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu, žalovaných 1/ a 2/, svedkov, spisovým materiálom, vykonal ohliadku na mieste samom a zistil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX na základe Kúpnej zmluvy z 10.7.2014, a to parcely registra „C“

evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/X. - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX.XXX m². Žalovaná 1/ je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, a to parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² - oceľový sklad č. X. Parcela č. XXXX/X vo vlastníctve žalobcu je užívaná za účelom prístupu k nehnuteľnosti žalovanej 1/ - parc. č. XXXX/X, jedná sa o vyasfaltovanú plochu čiastočne poškodenú tak, ako to bolo zistené ohliadkami na mieste samom. Za účelom prístupu k nehnuteľnosti žalovanej 1/ je potrebné využiť predmetnú komunikáciu o dĺžke XXX m a šírke X m, t. j. XXX m². Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z výpisu zo živnostenského registra žalovanej 1/ zistil, že predmetom podnikania je aj maloobchodná činnosť v rozsahu voľných živností, veľkoobchodná činnosť v rozsahu voľných živností a sprostredkovanie obchodu, z výpisu živnostenského registra žalovaného 2/ súd zistil, že živnostenské podnikanie obnovil od 12.1.2015 v rozsahu kúpy tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živností (veľkoobchod). Uviedol, že žalovaní namietli premlčanie práva žalobcu z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty. Žalobca si uplatnil právo titulom bezdôvodného obohatenia, žalobu podal dňa 12.10.2015. Žalobca, ako aj jeho právny predchodca nepochybne už v čase nadobudnutia vlastníckeho práva vedeli, že žalovaná 1/ je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X a skladu na nej nachádzajúceho sa, teda vedel, kto za vznik bezdôvodného obohatenia zodpovedá, známa mu bola aj výška zodpovedajúca obvyklému nájmu. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota podľa názoru súdu začala plynúť za každý deň užívania takejto nehnuteľnosti v trvaní dvoch rokov, teda pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie od 12.10.2012 ako to ustálil, teda za tri roky dozadu, uviedol, že jeho právo za obdobie od 12.10.2012 do 11.10.2013 je z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby premlčané. Keďže sa žalovaní premlčania dovolali, takéto právo súd priznať nemôže. Z tohto dôvodu sa zaoberal len nepremľanou časťou tvrdeného bezdôvodného obohatenia, a to za obdobie od 12.10.2013 do 12.10.2015. Súd ďalej uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že plocha komunikácie za účelom využívania prístupu je XXX m², a že medzi účastníkmi konania právo prechodu cez uvedenú parcelu nie je žiadnym spôsobom upravené, o čom svedčí aj fakt, že v súčasnosti prebieha konanie o určenie vecného bremena práva prechodu na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/248/2015. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že užívanie nepochybne prekračuje rámec nevyhnutnej údržby a obhospodarovania, keďže z výpovedí svedkov vyplynulo, že fakticky k prechodu dochádza každodenne (V. R.), motorovým vozidlom, ohliadkou ako aj výsluchom žalovaného 2/ bolo zistené, že sklad je naplnený v celosti stavebným materiálom, pričom nepochybne dochádza k manipulácii s ním, o čom nasvedčuje dôkaz predložený žalobcom ohľadom odvozu kamiónom, ako aj z výpovede svedka V. U. I..

4. Ďalej uviedol, že keďže vstup na susediaci pozemok alebo stavbu môže byť podstatným zásahom do práv vlastníka, malo by sa jednať o zotrvanie na tomto pozemku len v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas. Toto oprávnenie, ako aj oprávnenie ďalších osôb na vstup na susediaci pozemok alebo stavbu sa odvodzuje od práva vlastníka, t. j. právo žalovaného 2/ je právom odvodeným a pokiaľ tento cez pozemok prechádzal vo vzťahu k budove skladu, ktorá je vo vlastníctve žalovanej 1/, ktorá je jeho matkou s jej súhlasom, jedná sa o jeho odvodené právo. Prechod sa týka skladu vo vlastníctve žalovanej 1/ a teda akékoľvek užívanie prístupu za účelom užívania tohto skladu nad rámec nevyhnutný zaťažuje povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie vlastníka tohto skladu, t. j. žalovanú 1/ a nie žalovaného 2/, ktorý v tomto prípade nie je pasívne vecne legitimovaný, keďže priamo jeho konanie vznik bezdôvodného obohatenia nespôsobuje. Žalovaná 1/ je aj vlastníčkou vecí (stavebného materiálu v sklade uskladneného), ako to vyplýva z výpovede žalovaného 2/, ktorý mala nadobudnúť v celosti v dedičskom konaní. Súd mal preukázané, že za právo prechodu na základe dohody s jednotlivými vlastníkmi, resp. nájomcami nehnuteľností v areáli, jednotliví nájomcovia s výnimkou žalovanej 1/ a nájomcu Silicate World, s. r. o. platby poskytujú. Vzhľadom na tieto skutočnosti súdu dospel k záveru, že žalovaný 2/ nie je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom, preto voči nemu žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Vo vzťahu k žalovanej 1/ zohľadnil námietku premlčania práva žalobcu a uložil jej povinnosť na zaplatenie sumy 2.083,20 eur ako odplaty korešpondujúcej bezdôvodnému obohateniu vo výške, za ktorú by bola platila v rozhodnom čase za nepremľané dva roky užívania nehnuteľnosti nájomné, t. j. pri XXX m² a dvoch rokoch a výške nájomného 1,86 eur. Výška určenej sumy zodpovedajúcej adekvátnemu nájmu pri použití práva prechodu bola stanovená súdnym znalcom.

6. Súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná 1/ v časti prvého výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur z dôvodu, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a z nich vyvodil nesprávne právne závery.

8. Uviedla, že súd sa nesprávne vysporiadal s pasívnou legitimáciou žalovanej 1/, a to inak, než už judikoval Okresný súd Lučenec v konaní č. k. 14Cb/155/2011 Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č. k. 41Cob/138/2012 rozsudok Okresného súdu Lučenec potvrdil a dovolací Najvyšší súd SR, ktorý uznesením č. k. 3 M Obdo 4/2013 dovolanie odmietol. Jednalo sa o skutkovo totožnú vec, kde žaloba voči žalovanej 1/ bola zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie. Súd v odvolaní napadnutom rozhodnutí dostatočne bližšie neodôvodnil, prečo zaujal odlišný právny názor na rovnakú právnu otázku. Podobne ani teraz nebolo preukázané, že by práve žalovaná 1/ bola počas celého sledovaného obdobia užívala prístupovú cestu vo vlastníctve žalobcu a tým, že bezdôvodne obohacovala. Pokiaľ si uplatnila žalobu v inom konaní na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 8C/248/2015 návrh na zriadenie vecného bremena prechodom cez predmetnú parcelu, dôvodom bolo riešenie a vysporiadanie vzťahov do budúcnosti s vlastníkom pozemku, na ktorom leží prístupová cesta k jej stavbám. K nesprávne zistenému skutkovému stavu uviedla, že vypočutí svedkovia, ktorí vypovedali z podnetu žalobcu nepotvrdili, že by mala byť predmetná parcela užívaná žalovanou 1/ alebo žalovaným 2/ v celom relevantnom období od 10/2012 do 10/2015. Fakt, že údaje niektorí z nich videli osobne žalovaného 2/ (všetci bez udania presného časového rámca) ešte nepreukazuje, že sa tam žalovaný 2/ zdržoval počas celého obdobia nepretržite. Namietla, že nie je založené na reálnom skutkovom stave konštatovanie súdu, že „k prechodu dochádza každodenne motorovým vozidlom“. Ďalej uviedla, že súd nevyhodnotil žiadnym spôsobom žalovanou spomínané okolnosti, že celú prístupovú cestu využívajú aj iní, napr. zákazníci, dodávatelia, odberatelia ostatných nájomcov v areáli, ktorí sa otáčajú na kamiónoch, či väčších nákladných autách pred ich skladmi, keďže tam je široký priestor. Prechádza tadiaľ v nákladných automobiloch aj stavebná firma realizujúca stavbu rodinného domu za areálom, pretože tam nie žiadnym plot, ohradenie pozemku areálu. Žalovaná namietla aj nesprávne právne posúdenie nároku čo do základu aj výšky plnenia, keď súd nevzal do úvahy, že všetky nájomné zmluvy v účele zmluvy v bode II uvádzajú využitie predmetu nájmu v rámci podnikateľskej činnosti nájomcu, výška nájomného podľa ich zmluvných dojednaní v sadzbách celkovo 400,--eur ročne je nepomerne vyššia než od nich požadovaná suma 4.011,--eur za tri roky, resp. 2.083,--eur za dva roky. Zmluvy mali podľa dátumu platiť na dobu neurčitú už od roku 2011 s tým, že zmluvné strany si v ich zmluvách okrem iného dojednali aj predkupné právo v čl. VIII. v prípade predaja pozemku - predmetu nájmu. Ďalej uviedla, že súd nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nesprávne právne posúdil tým, že zostal bez vyhodnotenia súdom fakt, že nejde o podnikanie v areáli zo strany žalovanej 1/ alebo žalovaného 2/, ale len o občasnú vyžitie prístupu na svoje súkromné účely. V tom spočíva zásadný rozdiel oproti typu a rozsahu užívania cesty ostatnými nájomcami. Ostatní nájomcovia majú v nájme okrem cesty aj príslušné pozemky - plochy, a to v ich výlučnom nájme. Ďalej namietla, že pokiaľ ide o výšku nároku priznaného žalobcovi voči žalovanej 1/, ide o abnormálne vysokú sumu, ktorá predstavuje niekoľkonásobok jej mesačnej mzdy - pracuje ako zdravotná sestra s príjmom mesačne okolo 400,--eur netto. Z podnikania príjem nedosahuje. Uviedla, že súd nezohľadnil ani ich pripomienky k tomu, že predmetný areál je dlhodobo zanedbaný. Namietla aj nesprávne zistený skutkový stav ohľadom výšky nároku podľa znaleckého posudku. Na základe uvedených skutočností navrhla, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku 1/ odvolací súd zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne aj voči žalovanej 1/ a žalovaným 1/ a 2/ prizná náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

9. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že s obsahom odvolania sa stotožňuje, považuje ho za dôvodné čo do skutkovej aj právnej stránky, a navrhuje mu vyhovieť tak, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom prvom výroku rozsudku v zmysle odvolania. Uviedol, že sám odvolanie nepodával, nakoľko voči nemu bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, a preto je s rozhodnutím vo veci samej voči nemu spokojný.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie žalovanej 1/ v celom rozsahu odmieta, nakoľko súd prvej inštancie veľmi detailne v plnom rozsahu zisťoval všetky skutočnosti a vyhodnotil ich podľa skutkového stavu. Odvolanie žalovanej 1/ považuje za účelové s cieľom získať čas a tým sa vyhnúť splneniu záväzku.

11. Žalovaní 1/ a 2/ v replike na vyjadrenie žalobcu uviedli, že s obsahom vyjadrenia nesúhlasia. V skutočnosti je odvolanie spojené s Ústavou a medzinárodnými dohovormi garantovaným právom

každého na spravodlivé civilno-súdne konanie, ktoré je v našom justičnom systéme dvojinštančné. Podanie odvolania je právom každého účastníka konania, aby odvolací súd v rozsahu napadnutého rozsudku preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Za podaním odvolania nemožno hľadať účelovosť, ale záujem na preskúmaní veci iným súdom v senátnom zložení.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

13. Predmetom odvolania je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa voči žalovanej 1/ a žalovanému 2/ domáhal zaplata sumy 4.045,50 -eur na tom skutkovom základe, že je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX k. ú. W., ulica I., konkrétne parc. č. XXXX/X a žalovaná 1/ je majiteľkou nehnuteľností parc. č. XXXX/X o výmere XXX m2 evidované na LV č. XXXX stavba oceľový sklad č. X bez súpisného čísla, ktorá sa nachádza v areáli bývalej „G.“ parc. č. XXXX/X evidované na LV č. XXXX s tým, že pre svoju činnosť žalovaná 1/, resp. žalovaný 2/ dlhodobo využívajú na parkovanie a podnikateľskú činnosť pozemok, ktorý patrí žalobcovi ako aj prístupovú cestu k svojim nehnuteľnostiam. Keďže za využívanie pozemku žalovaný doposiaľ nezaplatil žiadnu úhradu, domáhal sa žalobca voči žalovanému 1/ a 2/ zaplata sumy titulom bezdôvodného obohatenia.

15. Súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel, a to voči žalovanej 1/, keď ju zaviazal na zaplata sumy 2.083,20 eur, vo zvyšku voči nej žalobu zamietol z dôvodu čiastočne dôvodne vznesenej námietky premičania, keď priznal žalobcovi nárok voči žalovanej 1/ titulom bezdôvodného obohatenia len za obdobie od 12.10.2013 do 12.10.2015. Voči žalovanému 2/ zamietol žalobu v celom rozsahu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

16. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

19. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

20. Odvolací súd z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011 zistil, že Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012 v konaní žalobcu REDWINE, s. r. o. Bratislava (právny predchodca žalobcu WHITEWINE, s. r. o. Bratislava) proti žalovanej D. I. - U. so sídlom W. (žalovaná 1/ v tomto konaní) o zaplata 4.045,50 eur žalobu voči žalovanej zamietol s tým, že „mal z vykonaného dokazovania preukázané, že komunikáciou slúžiacu na prístup ku skladu žalovanej využíva najmä jej syn Z. I., ktorý podľa tvrdení žalobcu ako aj svedkov vykonáva podnikateľskú činnosť. V konaní nebola preukázaná skutočnosť, že by žalovaná užívala komunikáciu pre účely jej podnikateľskej činnosti. Keďže majetok žalovanej sa nezväčšil v priamej súvislosti s využívaním prístupovej komunikácie a k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej nedošlo, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol“.

21. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom č. k. 41 Cob 138/2012-137 zo dňa 20.2.2013 rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012 potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania. V odôvodnení okrem iného odvolací súd uviedol, že „dospel k rovnakému právnomu názoru ako súd prvého stupňa, že žalobca v konaní dostatočne nepreukázal listinnými dôkazmi ani svedeckými výpoveďami, že

žalovaná sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu tým, že v rozhodnom období užívala jeho pozemok a prístupovú cestu“. Proti rozsudku Okresného súdu Lučenec z 21.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.2.2013 podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor a Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3M Obdo 4/2013-189 zo dňa 30.3.2015 mimoriadne dovolanie odmietol, keď okrem iného uviedol, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd sa dostatočne jasným a zrozumiteľným odôvodnením vysporiadal s výsledkami vykonaného dokazovania.

22. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

23. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

24. Rovnako sa Ústavný súd SR vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace z predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

25. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydanie obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Iba takéto rozhodnutie je i odvolacím súdom preskúmateľné a stranám sporu umožňuje poznať postup súdu.

26. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 OZ). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 OZ) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 OZ). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 OZ).

27. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že fakticky poskytoval plnenie (užívanie pozemku a prístupovej cesty) bez akéhokoľvek právneho podkladu (bez právneho titulu) a bez toho, že by mu za ním poskytované plnenie bola platená náhrada. Na jeho strane ide o prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami od počiatku chýba právny vzťah zakladajúci nárok na plnenie. Dôsledkom takéhoto plnenia je obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej hodnoty subjektom, ktorému bolo plnené. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle získa (obohatí sa) nielen ten, komu sa zvýšili aktíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznižili aktíva, hoci by sa inak - pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia - jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu.

28. Pre vyriešenie otázky, kto v prípade takéhoto plnenia získava majetkovú hodnotu a (kto je teda povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie), je rozhodujúce, kto uvedené plnenie prijíma bez právneho dôvodu, bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu nepatriacich oprávnení a bez toho, aby sa jeho majetok zmenšil.

29. Odvolací súd preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnenie zákonné požiadavky, ktoré vyžaduje zákon na odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa, a to ohľadne záveru, že na strane žalovanej 1/ došlo k bezdôvodnému obohateniu, práve s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/155/2011-103 zo dňa 21.5.2012, ktorý v totožnej veci žalobu voči žalovanej 1/ zamietol, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom odvolacím. Keďže sa jedná o takmer totožné skutkové konania, je potrebné, ak súd prvej inštancie dospel k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie v konaní 14Cb/155/2011, aby tento svoj právny záver odlišný od rozhodnutia Okresného súdu Lučenec v konaní 14Cb/155/2011 podrobne zdôvodnil, teda uviedol, z akého dôvodu sa odklonil od právneho názoru vysloveného súdom prvej inštancie v konaní 14Cb/155/2011.

30. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.083,20 eur podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu v tejto časti vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie podrobne odôvodní, na základe čoho sa odklonil od záveru Okresného súdu Lučenec v konaní 14Cb/155/2011 ohľadne žalovanej 1/, kde predmetom žaloby bolo tiež zaplatenie sumy 4.045,50 eur titulom bezdôvodného obohatenia za využívanie tej istej nehnuteľnosti žalovanou 1/. Uvedie, v čom sa zmenila situácia oproti stavu, ktorý bol zistený v konaní 14Cb/155/2011, v ktorom súd konštatoval, že v konaní nebola preukázaná skutočnosť, že by žalovaná užívala komunikáciu pre účely jej podnikateľskej činnosti.

31. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere opätovne o žalobe voči žalovanej 1/ rozhodne.

32. Odvolací súd aplikoval v konaní princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, teda novú procesnú úpravu použil aj toto konanie, aj keď začalo pred dňom účinnosti CSP, t. j. pred 1.7.2016, v súlade s ust. § 470 CSP.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

34. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).